

نگرشی نو به تعیین ضرایب اهمیت سؤالات پرسشنامه‌ها

با استفاده از تکنیک AHP و یک مدل OR

رضا شیخ^۱

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

چکیده مقاله

این مقاله به بررسی ضرایب اهمیت سؤالات مختلف یک پرسشنامه پرداخته است. در پرسشنامه‌ها که یکی از مهمترین ابزارهای جمع‌آوری اطلاعات است معمولاً سؤالات مختلف دارای ضرایب یکسان هستند ولی واقعیت نشان می‌دهد بعضی از سؤالات از اهمیت بیشتری برخوردار بوده و وزن بیشتری باید داشته باشند. از تکنیک‌های مختلفی برای بدست آوردن ضرایب وزنی سؤالات پرسشنامه‌ها می‌توان استفاده کرد که از جمله آنها روش آنتروپی - روش بردار ویژه و ... است. در این مقاله سعی شده است ابتدا به بررسی وضعیت موجود در مورد ضرایب اهمیت پرسشنامه (مورد مطالعه پرسشنامه ارزیابی اساتید در دانشگاه شاهروود) پرداخته شود، سپس با استفاده از تکنیک AHP و یک مدل OR ضرایب اهمیت سؤالات پرسشنامه را بدست آوریم. نتایج حاصله تفاوت فاحشی را بین ضرایب اهمیت (ضرایب وزنی) موجود و ضرایب بدست آمده نشان می‌دهد. برای

حل مدل از نرم افزارهای *lingo* و *Excel* استفاده شده است.

واژه‌های کلیدی

روش‌های جمع‌آوری اطلاعات - پرسشنامه - تکنیک AHP - مدل OR.

مقدمه

اطلاعات برای افراد مهمترین منبع تصمیم‌گیری می‌باشد. یکی از رایج‌ترین ابزارهای جمع‌آوری اطلاعات، استفاده از پرسشنامه است. پرسشنامه‌ها به عنوان ابزار سنجش عملکرد افراد (اعم از فرآیندی - شغلی - اخلاقی) بکار می‌روند. در پرسشنامه سوالات مختلفی حول محور هدف مورد نظر مطرح می‌گردد که علاوه بر اینکه هر سوالی جنبه خاصی از هدف را مورد بررسی قرار می‌دهد این سوالات باید دارای اعتبار و روایی باشند.

یکی از جنبه‌های بسیار مهمی که در طراحی پرسشنامه‌ها مورد توجه قرار نگرفته است این است که ضریب اهمیت سوالات یکسان فرض شده است ولی واقعیت نشان می‌دهد که اهمیت بعضی از سوالات بیشتر بوده و باید وزن بیشتری داشته باشند.

به عنوان مثال یکی از پرسشنامه‌های رایج در دانشگاه‌ها پرسشنامه ارزیابی اساتید توسط دانشجویان می‌باشد که به طور نمونه در دانشگاه شاهروд به صورت زیر می‌باشد:

بسیار خوب خوب متوسط ضعیف

۱- قدرت بیان، تفہیم و انتقال مطالب درسی

۲- شیوه تدریس و بکارگیری روش‌های مناسب و استفاده از امکانات موجود جهت آموزش

۳- ارائه عناوین تنظیم شده و رعایت پیوستگی مطالب (طرح درس)

۴- تمایل و علاقه استاد به موضوع مورد تدریس

- ۵- شرکت دادن دانشجو در مباحث درسی و ایجاد خلاقیت ذهنی
-
- ۶- تسلط بر مطالب درس
-
- ۷- ایجاد انگیزه و رغبت در دانشجو جهت تحقیق و مطالعه
-
- ۸- مفید و کافی بودن منابع، مطالب و تکلیف ارائه شده برای درس
-
- ۹- ارزیابی برای حصول اطمینان از تداوم یادگیری دانشجو
-
- ۱۰- رعایت نظم و مقررات آموزشی (حضور به موقع، رعایت طول زمان کلاس، کنترل حضور و غیاب دانشجویان و ...)
-
- ۱۱- امکان دسترسی به استاد برای اخذ راهنمایی در درس خارج از کلاس
-
- ۱۲- توانایی اداره و کنترل کلاس
-
- ۱۳- علاقه، صبر و حوصله استاد جهت پاسخگویی به سوالات
-
- ۱۴- رفتار اجتماعی استاد با دانشجویان و ایجاد علاقه و احترام متقابل
-
- ۱۵- رعایت شنون مدرسی و دانشگاهی
-
- ۱۶- در مجموع استاد خود را چگونه ارزیابی می‌کنید؟
-

در این پرسشنامه ۱۶ سؤال مطرح گردیده است که هر سؤال جنبه خاصی از توانایی علمی - اخلاقی و اجتماعی استاید را مورد ارزیابی قرار می دهد و دامنه جوابها در قالب ۴ گزینه (بسیار خوب - خوب - متوسط - ضعیف) درجه بندی شده اند و امتیازات آن برابر ۱-۲-۳-۴ می باشد.

نحوه محاسبه معدل هر فرد استفاده از فرمول امید ریاضی می باشد.

$$\mu = \frac{1}{n} \sum_{x=1}^n x P(x)$$

که $P(X)$ ضریب اهمیت سؤالات می باشد و این ضریب برای تمام سؤالات یکسان فرض شده است.

سؤالی که در اینجا مطرح می شود این است که آیا واقعاً ارزش تمام سؤالات یکسان است. به طور ساده تر آیا اگر استادی از نظر توانایی علمی بسیار عالی بود و نمره ۴ دریافت کرد و از نظر دسترسی به وی ضعیف و امتیاز ۱ را کسب نماید با استادی که از نظر علمی ضعیف و امتیاز ۱ و از نظر دسترسی به وی بسیار عالی و امتیاز ۴ را بدست آورد با هم برابرند؟ قاعده ای جواب منطقی این است که اهمیت توانایی علمی به مراتب بالاتر از دسترسی به استاد در ساعات خارج از کلاس می باشد.

برای بدست آوردن ضریب وزنی سؤالات می توانیم از تکنیک های مختلفی از جمله روش AHP آتروپی - روش بردار ویژه و ... استفاده نماییم. اما روش پیشنهادی استفاده از تکنیک جهت بدست آوردن اهمیت سؤالات نسبت به هم و استفاده از یک مدل OR برای بدست آوردن ضریب اهمیت هر سؤال می باشد.

استفاده از تکنیک AHP

اصلوأ پیدا کردن وزن هر سؤال در مقایسه با سؤالات دیگر بسیار مشکل می باشد و بالطبع هر چه تعداد سؤالات بیشتر شود تصور ذهنی و ارائه جواب سخت تر می شود. برای رفع این مشکل مقایسات را به صورت دو به دو (مقایسات زوجی) انجام می دهیم. تکنیک مورد استفاده برای این امر تکنیک AHP می باشد. این تکنیک اولین بار توسط توماس. ال ساعتی

مورد مقایسه قرار گرفته و میزان اهمیت هر سؤال نسبت به سایر سؤالات در جدولی مانند جدول شماره ۱ تکمیل می شود.

جدول شماره ۱

سوالات	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
۱	-															
۲	-	-														
۳	-	-	-													
۴	-	-	-	-												
۵	-	-	-	-	-											
۶	-	-	-	-	-	-										
۷	-	-	-	-	-	-	-									
۸	-	-	-	-	-	-	-	-								
۹	-	-	-	-	-	-	-	-	-							
۱۰	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-						
۱۱	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-					
۱۲	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-				
۱۳	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
۱۴	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
۱۵	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
۱۶	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ابعاد این جدول N در N می باشد ولی فرد پاسخگو فقط کافی است تعداد ... $c_{ij} = \frac{n(n-1)}{2}$ سلول را تکمیل نماید زیرا اگر اهمیت سؤال i به زبرابر a_{ij} باشد اهمیت سؤال j به a_{ji} برابر است که ماتریس به شکل زیر می باشد:

$$A^{n \times n} = \begin{vmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & \dots & a_{2n} \\ \dots & \dots & \dots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{vmatrix}$$

اعضاه این ماتریس عبارتند از:

$$\left| \begin{array}{ccc} \frac{w_1}{w_1} & \dots & \frac{w_1}{w_n} \\ \frac{w_1}{w_1} & \dots & \frac{w_n}{w_n} \\ \frac{w_2}{w_1} & \dots & \frac{w_2}{w_n} \\ \frac{w_2}{w_1} & \dots & \frac{w_n}{w_n} \\ \dots & & \dots \\ \frac{w_n}{w_1} & \dots & \frac{w_n}{w_n} \end{array} \right|$$

ماتریس فوق را یک ماتریس معکوس نیز می‌نامند چون

$$a_{ij} = \frac{1}{a_{ji}} \quad (i = 1, \dots, n, j = 1, \dots, n)$$

جدول شماره ۱ توسط افراد تکمیل می‌شود و هر فرد نظر شخصی خود را ارائه می‌هد.

قاعدتاً جواب‌هایی که افراد ارائه می‌دهند متفاوت می‌باشد و برای رسیدن به یک عدد واحد و خشنی نمودن اثرات مقادیر بزرگ و کوچک می‌توانیم از روش میانگین پیراسته و میانگین هندسی استفاده نماییم.

در روش میانگین هندسی می‌توانیم از فرمول زیر استفاده کنیم:

$$a^{**}_{ij} = \prod_{k=1}^n (a_{ij}^k)^{\frac{1}{n}}$$

بعد از عمل میانگین‌گیری جدول شماره ۲ بدست آمده است.

استفاده از تکنیک OR

بعد از اینکه بوسیله AHP اهمیت سؤالات نسبت به هم مشخص گردید (جدول شماره ۲) دو حالت پیش می‌آید:

حالت اول - ماتریس بدست آمده دارای سازگاری است (امکان وقوع آن تقریباً محال است) زیرا در حالت سازگاری و ثبات داریم:

$$a_{ik} * a_{kj} = a_{ij} \quad (i, j, k = 1, 2, \dots, n)$$

جدول شاده ۲

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
۱	۱	۱.۸	۱.۷	۱	۱.۵	۱.۸	۱.۹	۱.۶	۱.۸	۲.۶	۱.۶	۱.۹	۲	۳.۱
۱	۱	۱.۹	۱.۵	۱	۱.۵	۱.۷	۱.۸	۱.۵	۱.۸	۲.۱	۱.۳	۱.۴	۲.۳	۳
۰.۵۵	۰.۵	۱	۰.۹	۰.۵	۰.۹	۱	۱	۰.۹	۱.۲	۰.۵	۰.۹	۰.۹	۰.۹	۲
۰.۶	۰.۷	۱.۱	۱	۰.۶	۱	۱	۱	۱.۱	۱.۲	۰.۷	۱	۱.۲	۱.۲	۲.۲
۱	۱	۲	۱.۸	۱	۱.۴	۱.۷	۱.۷	۲	۱.۶	۱.۹	۱.۲	۱.۵	۱.۴	۳
۰.۶۵	۰.۷	۱.۱	۱	۰.۷	۱	۱.۴	۱.۵	۱.۱	۱	۱.۳	۰.۸	۱.۲	۱.۳	۲.۵
۰.۵۵	۰.۶	۱	۱	۰.۶	۰.۷	۱	۱.۲	۱.۱	۱.۲	۱.۳	۰.۵	۰.۹	۱.۲	۲.۳
۰.۵۳	۰.۶	۱	۱	۰.۶	۰.۷	۰.۸	۱	۰.۸	۰.۸	۱	۰.۵	۰.۹	۱	۲
۰.۶۳	۰.۷	۱	۱	۰.۵	۰.۹	۱	۱.۳	۱	۱	۱.۵	۰.۹	۱	۱.۱	۲.۳
۰.۵۶	۰.۴	۱.۱	۰.۹	۰.۶	۱	۰.۸	۱.۳	۱	۱	۱.۳	۰.۸	۱	۱.۲	۲.۳
۰.۳۸	۰.۵	۰.۸	۰.۸	۰.۵	۰.۸	۰.۸	۱	۰.۷	۰.۸	۱	۰.۵	۰.۸	۰.۸	۲.۱
۰.۸۳	۰.۸	۲	۱.۵	۰.۸	۱.۳	۲	۲	۱.۱	۱.۳	۲	.۱	۱.۴	۱.۵	۳
۰.۵۳	۱.۷	۱.۱	۱	۰.۷	۰.۷	۱.۱	۱.۱	۱	۱.۳	۰.۷	۱	۱	۱	۲.۴
۰.۵۱	۰.۴	۱.۱	۰.۸	۰.۷	۰.۸	۰.۸	۱	۰.۹	۰.۸	۱.۳	۰.۷	۱	۱	۲.۴
۰.۵۱	۰.۴	۱.۱	۰.۸	۰.۷	۰.۸	۰.۹	۱.۱	۰.۹	۰.۹	۱.۳	۰.۷	۱	۱	۲.۱
۰.۳۲	۰.۳	۰.۵	۰.۵	۰.۳	۰.۵	۰.۴	۰.۵	۰.۴	۰.۴	۰.۵	۰.۳	۰.۴	۰.۴	۱

حالت دوم - ماتریس بدست آمده دارای ثبات و سازگاری نمی‌باشد. در این حالت سعی می‌نماییم تا شکاف موجود بین $\bar{z}_{ij}$ و $\frac{w_i}{w_j}$ را به حداقل برسانیم. بدین منظور مدل زیر جهت کمینه‌سازی آن پیشنهاد می‌شود:

$$\min z = \sum_{i=1}^n (a_{ij} * w_j - w_i)^2 \quad (j = 1, \dots, n)$$

$$\sum_{i=1}^n w_i = 1$$

ضرایب بدست آمده بعد از حل مدل به شرح زیر می‌باشد:

سوال	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
وزن قبلی	.0625	.0625	.0625	.0625	.0625	.0625	.0625	.0625	.0625	.0625	.0625	.0625	.0625	.0625	.0625	.0625
وزن جدید	.1	.09	.051	.059	.094	.066	.055	.05	.06	.058	.044	.081	.06	.052	.052	.027

در این راستا پرسشنامه دو نفر از اساتید به شرح زیر می‌باشد:

سوال	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
امتیاز فرد A	۴	۴	۱	۳	۴	۲	۳	۱	۲	۳	۱	۴	۲	۲	۲	۱
امتیاز فرد B	۱	۱	۴	۳	۱	۲	۳	۴	۲	۳	۴	۱	۲	۲	۲	۴

اگر مدل این دو را به روش قدیم محاسبه نماییم برابر $2/4375$ از $4/22/4375$ یا نمره $12/1875$ از 20 می‌باشد.

$$\mu A = 4 * .0625 + 4 * .0625 + 1 * .0625 + \dots + 1 * .0625 = 2.4375$$

$$\mu B = 1 * .0625 + 1 * .0625 + 4 * .0625 + \dots + 4 * .0625 = 2.4375$$

ولی اگر وزن‌های جدید را اعمال نماییم خواهیم داشت:

$$\mu_B = 1^* .1 + 1^* .09 + 4^* .051 + \dots + 4^* .027 = 2.149$$

که این نشان می دهد اگر وزن های جدید را بکار گیریم معدل فرد A برابر ۷۲۸/۲ از ۴/۶۴ باشد و معدل فرد B ۱۴۹/۲ از ۴/۷۴۵ یا ۱۰/۷۴۵ از ۲۰ می شود در حالی که قبل از بکار گیری اوزان جدید معدل هر دو برابر ۱۸۷۵/۱۲ بوده است.

با توجه به نتایج حاصله به نظر می رسد که اجرای این رویه به عدالت نزدیکتر باشد.

منابع و مأخذ

- ۱- دکتر محمدجواد اصغرپور، تصمیم گیری های چند معیاره، چاپ اول، ۱۳۷۷.
- ۲- C. L. Hwang & Kyoone., "Multiple Attribute Decision-Making", Springer-Verlag; 1981.
- ۳- Thomas. L. Satty., Decision-Making for Leaders, RWS Publications; 1990.